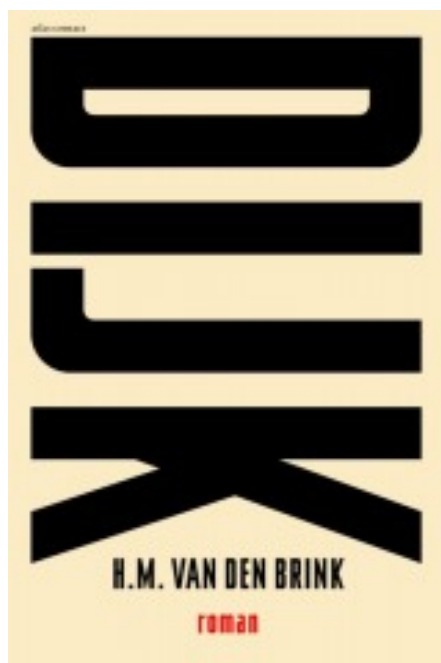

Dijk

H.M. van den Brink

Download now

Read Online ➞

Dijk

H.M. van den Brink

Dijk H.M. van den Brink

Op een koude ochtend in 1961 beginnen twee jongens hun werkzame leven in een kantoor aan een slordige gracht in Amsterdam. Meer dan veertig jaar later moet een van beiden afscheid nemen. Terwijl alles om hem heen veranderd is, lijkt Karl Dijk al die tijd dezelfde te zijn gebleven. Maar juist dat maakt hem voor zijn collega zo raadselachtig. Wat verklaart bijvoorbeeld dat Dijk op zijn eigen afscheidsreceptie niet verschijnt? Is meegaandheid tegenover je superieuren en je collega's beter dan het vasthouden aan principes? En wat blijft er van een leven lang toegewijde arbeid uiteindelijk over?

Dijk is een lyrische evocatie van de verloren kleine middenstand. Een verhaal over ambtenarij, kaasgeur en zeelucht. De macht van de markt en de trilling van atomen. Over de standaardkilo van platina en iridium die voor de eeuwigheid bewaard wordt in een kluis nabij Parijs. En over herinneringen die net zo vaak van vorm veranderen als de wolken boven een Noord-Hollandse polder.

Dijk Details

Date : Published January 2016 by Atlas Contact

ISBN :

Author : H.M. van den Brink

Format : Hardcover 188 pages

Genre : Fiction, Roman

[Download Dijk ...pdf](#)

[Read Online Dijk ...pdf](#)

Download and Read Free Online Dijk H.M. van den Brink

From Reader Review Dijk for online ebook

Timo says

Thoroughly enjoyed this book. Van den Brink's choice of wording not scared of using 'old fashioned' words (as if words would go out of fashion;-)) draws a great picture of 1950's office culture. He deeply grasped the difficulty of being Dijk.

Lindsie van der Horst says

Het gaat momenteel veel over de toekomst van werk. DIJK gaat over de geschiedenis van werk. In ieder geval van werk bij de Dienst voor het IJkwezen.

Goed geschreven, in alle eenvoud. Mooie zinnen, mooie beelden. Een beschrijving van wat was, nog niet eens zo lang geleden. Sterker, een beschrijving van wat vast op veel kantoren nog is.

Lalagè says

De beschrijving van het kantoorleven in de jaren zestig doet mij sterk denken aan de serie Het Bureau. Een andere overeenkomst is het reizen, vaak naar dorpen op het platteland. Ik vind het niet erg dat Dijk maar een fractie beslaat van die geweldige serie, want het boeit me een stuk minder. Ik mis het persoonlijke; het is afstandelijk. Waar ik mij herkende in de gedachten van Maarten Koning van het Bureau, kan ik me niet identificeren met de naamloze verteller van dit boek.

<https://lalageleest.wordpress.com/201...>

Iwan says

1

Eerst even iets zeggen over de uitgave van dit boek: de dossiermapachtige kleur van de kaft, de layout van de titel (de hoofdletters D I J K 90° gekanteld), de bordeauxrood beklede binnenkant van de kaft en tenslotte de microscoopscherpe broodletter ademen het jaren50-gevoel dat bij dit verhaal past consequent uit. Hulde daarvoor.

2

Mysterieus verhaal in verzorgde taal maar de hoofdpersonen, de 2 collega's op het ijkkantoor blijven in nevelen gehuld.

Jill says

3,5

Een van de eerste boeken om te lezen voor de reeks over leesclubs in Leuven via leuvenleest.be. Spannend!

#leuvenleest

Kevin Gabriël says

Vind het einde een beetje onbevredigend maar verder best een aardig boek.

Esther says

Ik had meer spanning en actie verwacht na het lezen van de achterkant. Steeds een hoofdstukje lezen en het boek dan weer wegleggen helpt ook niet echt. De beschrijvingen van de mensen en (weinige) gebeurtenissen zijn wel erg gedetailleerd en leuk om zo een beeld te krijgen van hoe dingen er aan toe gingen in de jaren zestig. Als je het gaat lezen is het aan te raden om het in een wat vlotter tempo te lezen

Léa says

Livre mis en avant dans ma bibliothèque, d'un auteur néerlandais que je ne connaissais pas et sur un thème qui m'intrigue, il n'en fallait pas plus. Comme je commence à en avoir l'habitude avec la littérature néerlandophone, ce livre est assez inhabituelle, très intimiste, et nous plonge ici dans les souvenirs d'un ancien employé des poids et mesures. Le titre original "Dijk" reflète plus précisément de quoi il est question: la relation du narrateur avec son collègue Karl Dijk, qui est entré en fonction la même année. C'est un livre sur le temps qui passe, sur la privatisation de la fonction publique aussi, sur ce qu'on laisse derrière soi. Une lecture intéressante mais pas remarquable.

Fedde Van Der Spoel says

Bijzondere roman over de relatie tussen twee mannen. Werkzaam in het ijkwezen tijdens de overgang naar een nieuwe tijd.

Stef Smulders says

Veel gemiste kansen in dit boek: het bestaat bijna alleen uit beschrijving van gebeurtenissen achteraf in plaats van directe scènes met dialogen. De personages in dit boek krijgen geen van allen een stem: de waard, de aardappelboer, de oudjes in het kruidenierswinkeltje, Dijk zelf, ze komen niet of nauwelijks aan het woord. Een geval van tell, don't show. En doordat er ook geen echt conflict of crisis in het verhaal zit, wordt het na verloop van tijd erg saai. De auteur drijft de vergelijkingen met de begrippen uit het ijkwezen ook te ver door. Het aardigste van het boek is dat de wereld van de jaren '50 en '60 heel goed opgeroepen wordt. Het is mij echter niet duidelijk wat de auteur met dit boek wilde: waarom moest dit verhaal verteld worden?

Koen Van den Eeckhout says

(Disclaimer: I've listened to the audio version)

I enjoyed listening to this book during a long walk through the Flemish countryside. The atmosphere reminds me a lot of Jeroen Brouwers' *Geheime kamers*: an elderly man looking back on his career, writing down memories, contemplating life, wondering what's real and what's not. I like the style of van den Brink: you can almost feel, hear, smell how life in the Netherlands in the 1960s felt like.

The end of the story was a bit disappointing for me. It didn't feel as if everything fell in place like it should have, but maybe that's just me. All in all: a great writer, love his style, but I think the story could have been a bit better.

Laurent says

Knap geschreven roman over het ijkwezen in Nederland. Doet vaak denken aan Voskuil, maar van den Brink heeft een kloeke eigen stem. Beetje voorspelbaar en teleurstellend einde, maar voor de rest een prima read.

Mandy says

„Ein Leben nach Maß“ konnte mich in all seiner Ruhe und mit elegantem Schreibstil durchaus begeistern. In der Rolle des Ich-Erzählers wird die Arbeit gleich zweier Beamter und jahrelanger Kollegen im Wandel der Zeit erzählt und was wie ein vielleicht eher langweiliger Plot klingt, wird hier nebst informativer Darstellung der Abläufe im Eichamt zu einer unheimlich sensiblen Charakterstudie. Wie gehen Menschen, die feste Pfeiler in ihren Leben brauchen, mit (drohenden) Veränderungen um? Wie das System mit denen, die sich dem Umbruch nicht anpassen oder gar unterordnen können? H.M. van den Brink ist es gelungen, mir leise Gedanken dazu einzuflüstern, demnach kann ich eine klare Leseempfehlung für diesen Roman aussprechen. Einzig für's Ende hätte ich mir vielleicht ganz banal griffig gewünscht, mehr über den Verbleib des Karl Dijk zu erfahren.

Saskia says

Bijzondere roman over twee mannen met een beroep dat langzaam uit de tijd raakt. Karl Dijk en de Ik-figuur werken vanaf 1961 tot hun pensioen bij het IJkwezen. Toch kennen ze elkaar eigenlijk niet.

Dijk blijft ook voor de lezer ongrijpbaar. Hij gaat niet met zijn tijd mee en verzet zich tegen relativeringen. Dat maakt hem in het begin sterk, maar naarmate de tijd verstrijkt zwak. De tijd is de eenheid die overwint, zou je kunnen zeggen.

Ook stilistisch een goed boek en ik hou ook wel van het open einde dat genoeg opwerpt om over na te denken. Misschien wel iets te veel aandacht voor het IJkwezen, dat zo meer nadruk krijgt dan de interessante hoofdpersonen en hun onderlinge verhouding.

Hanneke Wildschut says

De gepensioneerde hoofdpersoon denkt terug aan het afscheid van zijn collega waar hij mee op het ijkantoor heeft gewerkt. Door herinneringen aan hem en zijn werk krijgt de lezer een beeld van een wereld waar alles aan regels en wetten moet voldoen. De wereld verandert echter en de regels zijn ook minder star dan gedacht. Ook het beeld dat de hoofdpersoon van zijn collega Karl Dijk had, moet worden bijgesteld. Wat begon als een overzichtelijk relaas, eindigt in een koortsdroom waar niets meer is wat het lijkt te zijn (en zelfs dat niet).
